

Bewonersblad voor de locaties van Marga Klompé in regio Winterswijk

MargaBode

Najaar 2024

Dagje naar
de camping

Op vakantie
met de trein

Historie van het
Openbaar Vervoer

**Marga
Klompé**
voor het beste van elk moment

Voorwoord raad van bestuur

Voor u ligt wederom een mooie herfsteditie van de MargaBode. Voor mij is dit mijn laatste voorwoord vanuit mijn functie als bestuurder.

Na ruim 44 jaar Marga Klompé ben ik op 1 september, begin van de herfst, met vervroegd pensioen gegaan. Het is een voorrecht om voor deze prachtige organisatie te hebben mogen werken. Een deel van die beleving komt zeker ook naar voren in de uitgave die voor u ligt.

In mijn 44 jaar heb ik veel mogen beleven in alle facetten van onze organisatie. Een organisatie waar ieder mens telt en wij het beste van ieder moment willen maken. Momenten en omstandigheden die ook u niet zelf heeft gekozen en veelal een noodzakelijk kwaad als uitgangspunt kennen. Die momenten worden in de hiervoor beschreven ontmoetingen gemaakt. Door onze medewerkers in de thuiszorg en op onze locaties.

Ik voel mij bevoorrecht dat ik daar vele jaren als bestuurder richting en ondersteuning aan heb mogen geven vanuit de energie en motivatie die ik kreeg door ontmoetingen met u als cliënt, familie, vrijwilliger en de collega's.

De eerste week van september heb ik overweldigende afscheidsmomenten gehad, waarvoor mijn bijzondere dank.

De organisatie is in goede handen van ruim 2300 medewerkers onder leiding van Erwin Bomers en mijn opvolger Peter Meulenberg. Daarom kan ik met een gerust hart gaan genieten, maar ik zal de ontmoetingen met u zeker gaan missen.

Rest mij u veel leesplezier en het beste van ieder moment toe te wensen.

Marcel Duvigneau
voorzitter raad van bestuur

Van de redactie

Herfst was de tijd om je voor te bereiden op de winter

U weet het vast nog wel, vroeger was de herfst de tijd om je voor te bereiden op de winter die wachtte. Een flinke voorraad aardappelen werd ingeslagen, het vlees ging naar de 'wieme' of een diepdiepvrieshuis, en de kelder stond vol weckflessen. Er werd voor een mooie hoeveelheid kolen en brandhout opgeslagen en waar dat al kon werden de buitenkranen vast afgesloten. Hoe anders is het nu, bereiden we ons in de herfst nog wel voor op de winter? Nou niet echt meer, we zijn immers voorzien van allerlei luxe om het niet te koud te krijgen en voldoende voedsel is ook voorhanden. In zekere zin bereiden we ons nog wel voor, maar dan geheel anders. We halen een grieprik, kopen een mooie chrysantenbol bij de deur, zetten de winterbanden weer onder de auto voor de zekerheid kopen we vast een zakje strooizout, je weet maar nooit.

De redactie van de MargaBode Winterswijk bereidt zich nu al voor op de wintereditie. Dat doen we op de aloude vertrouwde manier, vol inzet om u weer een mooi blad te kunnen overhandigen.

Heeft u ook wat leuks te melden voor wintereditie van dit bewonersblad? Schroom niet te mailen naar margabodewinterswijk@szmk.nl

Colofon MargaBode

Corine Blaauwehand
Pronswaide

Anke Hillen
De Berkhof

Ester Wijkamp
Vredense Hof

Gerrie Heijnen
Jolanda Lammers
De Pelkwijk

margabodewinterswijk@szmk.nl

DAGJE NAAR DE CAMPING

Zondag 7 juli zijn er 16 bewoners van De Pelkwijk een dagje naar de camping geweest. Boerderijcamping de Appelweide in Kotten had voor ons een mooi plekje gereserveerd en twee caravans neergezet voor het ultieme camping gevoel.

Om half 10 zijn we met auto's vertrokken richting de camping, het was prachtig weer, niet te warm en niet te koud en heel belangrijk, het was droog. We begonnen met een koffie/thee met wat lekkers van Gerrie, want zij was jarig geweest. Voor de theezakjes moesten we gelijk al een beroep doen op onze burens want die waren we vergeten. En wat doe je zo'n dag allemaal: vakantie verhalen ophalen, bingo, strandbal gooien, Ankh Gussinklo uit Lintel van dialectkring Achterhoek en Liemers kwam een dialectverhaal vertellen en natuurlijk mocht de barbecue niet ontbreken. Het was een zeer geslaagde, gezellige en voor herhaling vatbaar dag. Om half 5 gingen we moe maar voldaan weer richting De Pelkwijk.

Op vakantie met de trein

Paul Nienhuis is vrijwilliger op meerdere locaties in Winterswijk. Hij rijdt als chauffeur in de electrocar en Paul is altijd bereid om te helpen bij bijzondere activiteiten. Paul gaat graag op vakantie en dan het liefst met de trein.

Scheinanfahrt

Hoe is jouw interesse in treinen ontstaan?

De eerste keer dat een trein indruk op mij maakte was toen we eind 50-er jaren van de vorige eeuw en ik als klein jochie achterin de auto zat richting Groenlo reden en daar de trein parallel aan de weg reed, dat was volgens mij de vonk waar de interesse begon voor zover ik mij dat nog kan herinneren.

Wanneer was jou eerste ritje met de trein?

Dat was naar Deventer voor de keuring van de militaire dienst en later altijd naar Den Helder voor de dienstplicht. Ik was bij de Marine en zodoende in Den Helder gestationeerd, en ook 8 maanden op een schip geplaatst in de Caribische zee en alle Nederlandse gebieden daar bezocht maar ook Florida, Venezuela Jamaica, Mexico en diverse eilanden. Reizen zat

in mijn bloed en toen dacht ik nog dat dit de enigste manier was om wat van de wereld te zien, dat is gelukkig toch anders verlopen. Ik heb inmiddels alle continenten gehad.

Heb je als kind ook met treintjes gespeeld?

Oh ja, echter het spelen nu niet meer maar bezoek nog wel veel modeltrein beurzen waar prachtige modelbanen staan opgesteld. Tegenwoordig de digitale techniek maakt het ook geweldig om te zien vooral met de zeer natuur getrouwe geluiden erbij. Ik heb zelf nog steeds modeltreinen maar alleen in een vitrine want ik heb geen baan.

Welke trein vind jij het mooiste? Waarom? Stoomlocomotief is prachtig om te zien als ze onder stoom staat en voor al het optrekken van zo'n loc is zeer indrukwekkend, je kan dan ook zien dat er echt wat gebeurt. Ik ga nog wel

eens met een stoomtrein mee en dan wordt er onderweg nog wel een Scheinanfahrt georganiseerd, iedereen de trein uit, de trein rijdt terug en komt opnieuw aanrijden om foto's te maken of te filmen. Ook hogesnelheid treinen vind ik prachtig en vooral als je er in zit en met hoge snelheid door het landschap zoeft. Pas nog in Japan geweest, dat is wel het land van de hogesnelheid treinen de "Shinkansen".

Hoeveel / welke treinreizen heb jij al gemaakt?

Heel veel, dat is niet meer te tellen maar wel heel bijzonder was in Rusland van Moskou naar Irkoetsk, vier dagen in de trein, eten slapen genieten en rijden door een oneindig taiga landschap, stoppen op grote stations waar zich dan een levendige handel ontwikkelde van mensen die wat wilden verkopen, prachtig om te zien.

Shinkansen

Brusio viaduct

Welke treinreis is je het meeste bijgebleven of was het mooiste? Waarom?

Die reis door Rusland natuurlijk, maar heb ook veel door Zwitserland en Oostenrijk gereisd. Treinreizen door de bergen blijft wel het aller mooist vooral met keertunnels in de bergen, je gaat een tunnel in en in de berg maakt de trein een boog van 180 graden om er een tijdje later weer een stuk hoger en er aan de zelfde kant van de helling er weer uit te komen, dit is gemaakt omdat de trein maar een heel beperkte stijging kan maken en zo wordt de afstand langer. In het zuiden van Zwitserland bij Brusio is zo'n 180 graden lus in de openlucht. Dit is ook een Unesco wereld erfgoed.

Ontbijt bij de Jumbo camper

Welke reis/ reizen heb jij nog op je verlanglijstje staan?

Niet specifiek maar ik heb ook veel busreizen gemaakt waar ik er een van wil noemen die er boven uitsprong qua bijzonderheid. Het was een busreis door zuidelijk Afrika (Namibië, Botswana en Zimbabwe) met een jumbo camper, hier konden 25 mensen mee en 's nachts kon je slapen in de bus of in tenten naast of bovenop de bus als het te gevaarlijk werd door de wilde dieren. Er ging een truck mee waar een keuken in zat en sanitaire voorzieningen en zo waren we geheel zelfvoorzienend. De bus en de truck werden in een hoek geparkeerd en in die hoek werd een kampement opgeslagen met kampvuur. Eten en drinken werd bereid en iedereen hielp mee tot alles weer opgeruimd was, heel gezellig allemaal. Boven op de bus konden hekken opgeklapt worden en dan konden er onder het rijden een beperkt aantal mensen bovenop de bus staan tijdens een safari en kon je prachtig over de struiken heen kijken onder het rijden.

25 jaar Marga Klompé

Bij de viering van het 25 jarig jubileum van Marga Klompé hadden ze in De Pelkwijk een workshop djembé en verfsnijten. Hieronder een fotoreportage.

Wat is een djembé

De djembé is aan de meest brede kant bespannen met een gedroogd geitenvel. De trommel wordt tijdens het zittend spelen tussen de benen geklemd. Hierbij rust de trommel schuin op de grond waarbij het klankgat onderaan deel open blijft. Niet met stokken, maar met je open handen bespeel je de djembé.

Wat is verfgooien

Gooi je frustraties van je af. Een workshop waarbij je al je sores van je af kan gooien, lekker met kleur bezig bent en altijd met een mooi resultaat

Historie van het Openbaar Vervoer

Er zijn natuurlijk heel veel verschillende manieren om iets of iemand te vervoeren. Denk aan lopen, op de fiets, tram, metro, trein, vliegtuig, paard, luchtballon etc.

Maar hoe is nu het openbaar vervoer ontstaan? Om daar in te duiken moeten we eerst kijken wat is nu precies openbaar vervoer?

Wat is openbaar vervoer

Openbaar vervoer is personenvervoer dat openbaar toegankelijk is, wat wil zeggen dat iedereen er gebruik van mag maken. Zolang reizigers een kaartje hebben en zich gedragen volgens gangbare fatsoensregels, hebben bedrijven de zogeheten 'vervoersplicht' hen mee te nemen. Dit in tegenstelling tot individueel vervoer, waar de eigenaar van het voertuig zelf bepaalt wie er wel of niet meereizen. Er kan onderscheid worden gemaakt in collectief openbaar vervoer en besloten openbaar vervoer. Bij collectief vervoer wordt het transportmiddel gedeeld met meerdere reizigers of een groep reizigers naar de gewenste bestemming (zoals bijvoorbeeld een taxi of touringcar). Collectief vervoer komt het meeste voor en onderscheidt zich van andere reismogelijkheden door een dienstregeling. Dat wil zeggen dat het voertuig op vaste plaatsen (haltes) stopt en passagiers daar in of uit kunnen stappen. Feitelijk kan de uitvinding van de dienstregeling worden gezien als de uitvinding van het openbaar vervoer.

Tegenwoordig heb je ook zogenaamd oproepafhankelijk openbaar vervoer, waarbij je moet bellen om ergens te worden opgehaald (denk aan de belbus of regiotaxi). Dat bestond in de 19e eeuw echter nog niet, met name ook omdat bellen niet iets was dat iedereen zomaar overal kon doen, voor zover de telefoon überhaupt al was uitgevonden.

De vroegste vormen van openbaar vervoer: over water

Als werkelijk de alleroudste vorm van openbaar vervoer telt; het veerpont. Een vaartuig dat personen, dieren en goederen over water heen vervoerde, daar waar een brug of andere verbinding niet mogelijk is. Hoe oud het veerpont is, valt moeilijk te zeggen, maar het gaat minstens terug tot de veerman Charon uit de Griekse mythologie, die overleden 'zielen' over de rivier de Styx naar het dodenrijk bracht. De oudste bekende vorm van openbaar vervoer met een expliciete dienstregeling ontstond in de 15e eeuw in het graafschap Holland in de vorm van de beurtvaart met zeilboten.

Hierbij werden mensen, vee en vracht met een schip op gezette tijden langs een vast traject over water vervoerd. Het heeft in andere landen ook bestaan, maar alleen in Nederland ontstond in de loop van de 17e eeuw en begin 18e eeuw een uitgebreid netwerk. Probleem was wel dat je met zeilboten maar moeilijk een accurate dienstregeling kunt volgen. Daarom zou de beurtvaart er in de Lage Landen al snel (ook nog in de 15e eeuw) een neefje bij krijgen in de vorm van de trekschuit. Deze boot werd voortgetrokken door één of twee paarden die naast het water meeliepen over het zogenaamde jaagpad. Dat gaf wel een betrouwbare dienstregeling, maar verliep uitermate traag met een gemiddelde snelheid van 6 km/uur.

Openbaar vervoer per koets

De eerste vormen van openbaar vervoer over land verliepen per koets en ontstonden in de zeventiende eeuw. Daarmee begon een geleidelijk groeiproces waarbij er steeds meer mogelijkheden kwamen. Het begon allemaal met huurkoetsen die men voor losse ritjes kon huren, voornamelijk in steden. Dat was in de laatste decennia van de zestiende eeuw al mogelijk. Deze koetsen moest men bespreken bij de stallen waar paarden en koetsen gevestigd waren. De koetstaxi was hiermee geboren. Nadat men de vaste standplaats had ontdekt, werd de reguliere dienstregeling aan het geheel toegevoegd.

Openbaar vervoer vanaf 1820

Bovenstaande vormen van openbaar vervoer bleven eeuwenlang het veld voor zich alleen houden. Pas in de loop van de jaren 20 van de 19e eeuw kwamen er serieuze vormen van transport bij. Vanaf ongeveer 1820 raakte de urbanisatie in een stroomversnelling, kwam er een scheiding tussen het stadscentrum en de woonwijken daaromheen en ontstond de forens. Mensen kregen ook meer vrije tijd en besteedden deze steeds vaker aan dagjes uit. Ondertussen had het platteland een groeiende behoefte aan ontsluiting van de stad. Zowel mensen als goederen vroegen om steeds meer transportmiddelen. Individueel vervoer met paarden of koetsen was echter duur, de ontwikkeling van de fiets stond nog in de kinderschoenen en de auto moest nog worden uitgevonden.

Toen kwam de Omnibus of ook wel paardentram genoemd (nog steeds getrokken door paarden maar er konden al meer mensen mee) in beeld. Dat werd later op een monorail gedaan. Zoals het woord al zegt transporteert een monorail vervoersmiddelen over maar één rail, waar dat er nu meestal twee zijn. Deze rail kan overigens zowel onder als boven het voertuig lopen, waarbij het in het laatste geval aan de rail in de lucht hangt. Nu beter bekend als metro.

Openbaar vervoer tegenwoordige tijd

In deze tijd kennen we natuurlijk allemaal de fiets en de auto's worden steeds moderner. Er rijden nu zelfs al auto's op elektriciteit in plaats van benzine of gas.

We vervoeren onszelf ook al door de lucht per vliegtuig om van de vakantie te genieten of gewoon om een ander land te ontdekken. En het lijkt of er geen einde komt aan nieuwe mogelijkheden. Zo blijft ook het Openbaar vervoer zich elke keer weer verder ontwikkelen. Denk maar aan de elektrokar of scootmobiel bijvoorbeeld.

Zo wordt het ons steeds makkelijker gemaakt om ons van A naar B te verplaatsen. Op deze manier blijven we allemaal mobiel.

De herfst met zijn kleuren

De zomer kleuren verdwijnen
Zon gaat door kale takken schijnen
Paddenstoelen klein en groot
Geven zich nu gemakkelijk bloot
De herfst geeft de natuur een andere kleur
Door het gevallen gebladerte, een kruidige geur
Het is de tijd van eikels en kastanjes rapen
Even als een kind het leven verzaken
De herfsttijd is dan verstild
Niet meer zo rijk groeiend en wild
Het is prettig wandelen in het bos
Op het zachte blad en mos
Het geeft ons een doorkijk in het leven
Ook de mens is er soms maar even
Alleen de herfst komt ieder jaar terug
Dan weten we weer wat gaat die tijd toch vlug
Genieten kan men in zijn leven
Alleen is dat niet iedereen gegeven
De zomer, herfst en winter kleuren
Zijn ook bij de mens een normaal gebeuren.

Woordzoeker:
Vervoer

Z M O T O R Y Z T U X T
S V L I E G T U I G Z C
C T S C O O T E R O S B
O A Y C N N T R A M L A
O X E L E C T R O K A R
T I K G W B O O T P B O
M B A T R E I N E G Y W
O A L O O R K D F B U S
B U J M E T R O I D B D
I T V R P H B G E Z R M
E O K W L H O X T J J G
L W G F J L W Q S S E H

Te zoeken woorden:

AUTO	ELECTROKAR	MOTOR	TAXI	VLIERTUIG
BOOT	FIETS	SCOOTER	TRAM	
BUS	METRO	SCOOTMOBIEL	TREIN	

AutoMaatje Winterswijk

Binnen de regio Winterswijk kennen we allemaal de electrocar die rijdt voor bewoners van de drie zorginstellingen (zie ook een artikel elders in deze MargaBode).

Om aan alle vraag voor de Winterswijkers te kunnen voldoen is er enkele jaren geleden het AutoMaatje in het leven geroepen in samenwerking met de gemeente Winterswijk en de ANWB. Dit kan wellicht voor u als bewoner van een locatie van Marga Klompé extra mogelijkheden bieden. De electrocar rijdt niet buiten Winterswijk. Dit kan soms wel net zijn wat u nodig heeft. Vandaar dat we ook een stukje wijden aan informatie over het AutoMaatje.

Wat doet ANWB AutoMaatje?

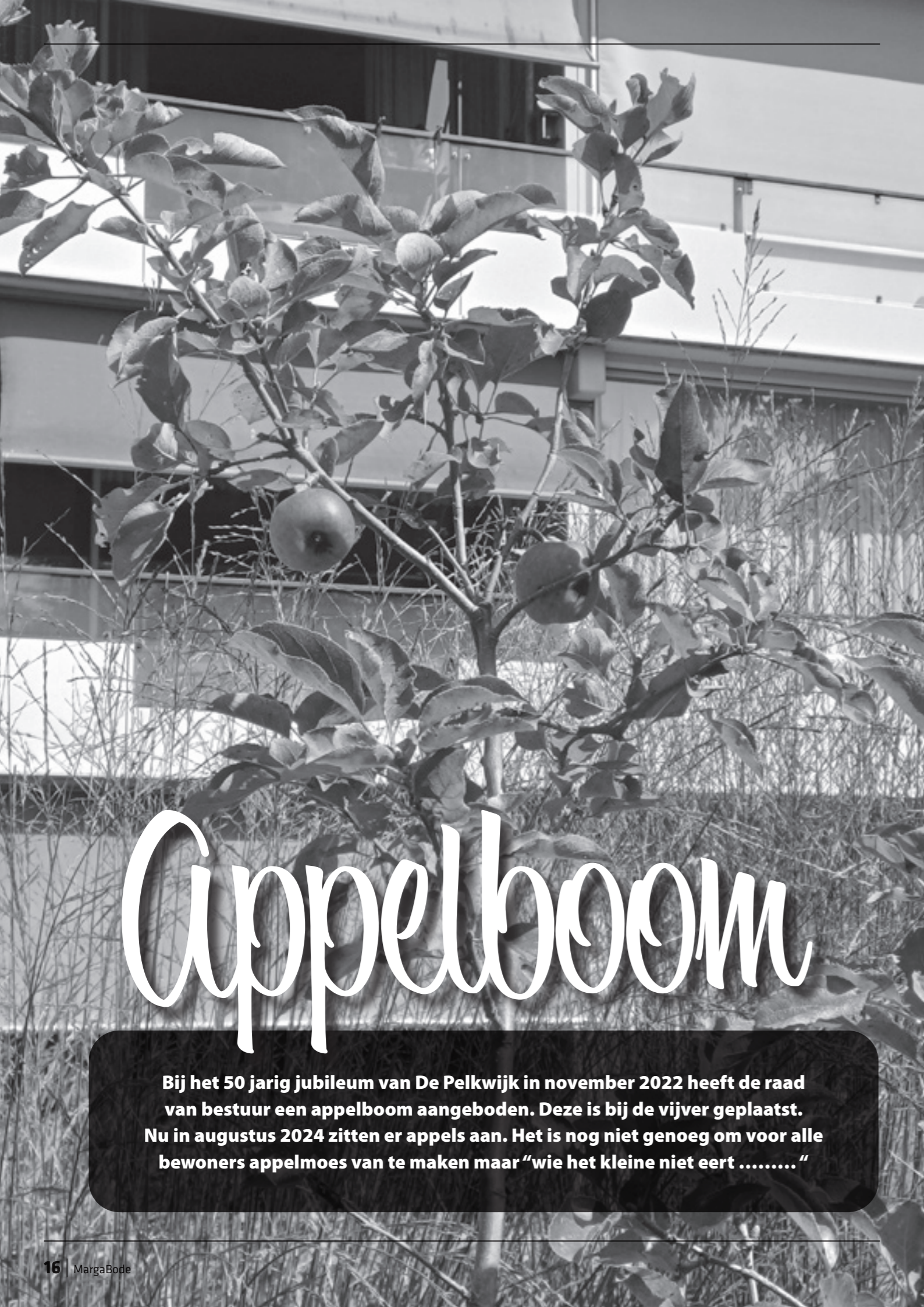
- Biedt minder mobiele inwoners aanvullend vervoer van deur tot deur;
- Biedt vrijwilligers een dankbare en zinvolle activiteit
- Brengt wijk en buurtgenoten weer met elkaar in contact
- Draagt bij aan het verminderen van de druk op omgeving/familie/mantelzorgers
- Draagt bij aan het in stand houden van de mobiliteit van mensen
- Draagt bij aan het verminderen van sociale eenzaamheid

Om gebruik te maken van AutoMaatje moet men zich aanmelden bij het Samenrijderspunt. De persoonlijke gegevens worden dan in een database opgenomen, welke uiteraard niet met derden worden gedeeld. Om gebruik te kunnen maken hoeft men geen lid te zijn van de ANWB. Ook hoeft er geen inschrijfgeld betaald te worden.

Het Samenrijderspunt is bijzonder blij dat zij door ZOOV als partner en niet als concurrent gezien worden. (Dit geldt ook voor de Marga Klompé Stichting.)

Voor meer informatie kan men zich melden bij het Samenrijderspunt, Roelvinkstraat 2;
Inloop van maandag tot donderdag:
09.00 uur – 12.00 uur
Telefonisch van maandag tot vrijdag:
09.00 uur – 12.00 uur
Mailen kan ook: automaatje@vpwinterswijk.nl

Appelboom

Bij het 50 jarig jubileum van De Pelkwijk in november 2022 heeft de raad van bestuur een appelboom aangeboden. Deze is bij de vijver geplaatst. Nu in augustus 2024 zitten er appels aan. Het is nog niet genoeg om voor alle bewoners appelmoes van te maken maar "wie het kleine niet eert

Zwarte Cross 2024

Ook dit jaar zijn er weer bewoners van De Pelkwijk naar de Zwarte Cross geweest.

Op dinsdag met zes bewoners een kijkje achter de schermen en nadien naar de Mac Donalds.

Op de zaterdag met 10 bewoners naar het echte Zwarte Cross feest. De foto's zeggen genoeg!

De geschiedenis van de electrocar

In 2015 wordt het idee opgepakt om passend vervoer te gaan regelen voor de bewoners van De Berkhof, De Pelkwijk en Vredense Hof. Vervoer voor ouderen die van of naar de drie locaties willen. Een kleine werkgroep gaat op zoek naar het juiste vervoermiddel. Voorkeur gaat uit naar elektrisch en niet op benzine. In die tijd was alleen het merk Tesla te koop in elektrische auto's. Dat was echt boven het budget.

In Aalten hadden ze al een electrocar die voor alle bewoners van Aalten inzetbaar was. De werkgroep ging daar informatie ophalen. Er werden allerlei acties opgezet en sponsors gezocht. Er werd zelfs een crowdfunding actie gestart (in die tijd was dat nog niet zo heel gebruikelijk) en langzaam stroomde het geld binnen. Bij de Firma Electrocar in Beek werd de juiste electrocar gevonden en besteld.

In de tussentijd werden er vrijwilligers gezocht die de electrocar wilden besturen. Er werd gestart met acht vrijwilligers. Die vrijwilligers kregen voorlichting over de electrocar, over hoe op de beste manier bewoners helpen met in en uitstappen, wat te doen bij calamiteiten en een opfriscursus over de verkeerregels en rijlessen.

4 april 2016 wordt de electrocar geleverd en een week later zijn de eerste ritten. Op donderdag 21 april is de officiële ingebruikname met genodigden.

De electrocar wordt al gauw een fenomeen in Winterswijk. Er worden veel vaste ritten ingepland en op de meeste dagen hebben de vrijwilligers haast geen tijd van een kopje koffie drinken. Op hele warme en stormachtige dagen rijdt de electrocar niet. Daar is hij niet geschikt voor.

De nieuwe elektrocar

De nieuwe auto(electrocar), voor de vier huizen in Winterswijk is ontvangen. Samen met de vrijwilligers een kop koffie met taart gehad en uitleg van de auto. De vrijwilligers zijn erg enthousiast en al bezig met het proefrijden. Vanaf dinsdag 3 september starten ze met het rijden in de nieuwe auto. Het officieel in gebruik nemen van de auto zal op een nader te bepalen tijdstip zijn in het najaar. Hier zullen de sponsors ook voor uitgenodigd worden.

Goede hulp is altijd welkom!

Op woensdag 31 juli jongstleden hadden we er voor één dag een hele goede medewerker in het Petit Café van de Vredense Hof bij. Tom kwam een dagje meelopen. Hij is in het dagelijks leven werkzaam bij Bijzonder Gewoon, dus hij heeft al de nodige horeca ervaring wat nu heel goed van pas kwam. Via Estinea heeft hij een wens ingediend via het PROKKEL project. Daarbij kunnen mensen met een verstandelijke beperking eens meekijken/ helpen ergens anders dan hun gebruikelijke werkplek. Andere ervaringen opdoen. Tom wilde wel graag eens in een zorginstelling voor ouderen helpen. Toen was de combinatie snel gemaakt.

Hij had er heel veel zin in, maar vertelde heel eerlijk bij binnenkomst dat hij het best een beetje spannend vond. En dat is het natuurlijk ook als je ergens voor het eerst komt. Maar al snel liep Tom rond alsof hij hier altijd al gewerkt had.

We zijn begonnen met een kopje koffie en een korte uitleg wat we allemaal doen in het Petit Café, en toen was het tijd om aan het werk te gaan. Het werd al heel snel duidelijk dat Tom zijn weg wel weet in de keuken. Hij serveerde de bewoners een kopje koffie, hielp mee om de soep voor die dag te bereiden en ook tijdens de zangochtend bood hij de helpende hand met het uitdelen van de zangboeken.

Tom weet wel van aanpakken! Hij ruimde alle koffie kopjes af en haalde een doekje over de tafels. Toen het tijd was voor de middagmaaltijd heeft hij samen met de gastvrouw de maaltijden uitgeserveerd. Ook na het eten werd het bestek weer netjes opgepoetst nadat alles in de vaatwasser was geweest. En al het werk deed Tom met een grote glimlach! Tom heeft heel veel gezelligheid gebracht deze ochtend. Hij maakte tussen het werk door een praatje met bewoners en personeel en zijn lach maakte iedereen vrolijk.

Peter heeft ook via het PROKKEL project een middag geholpen bij de jaarlijkse barbecue van Vredense Hof. Met zijn inzet heeft hij er mede voor gezorgd dat alle tafels en stoelen werden klaargezet zodat iedereen van een heerlijk en gezellige barbecue kon genieten. Zulke helpende handen zijn altijd van harte welkom! Tom en Peter; heel erg bedankt voor al jullie hulp!

We zijn erg blij met deze mooie initiatieven. Hopelijk gaat dat nog meer gebeuren in de toekomst.

“Mooi dat da kan!”

Een zaadje

Een zaadje moet groeien
Elke dag een beetje meer
Dan komt er een plantje
Nog heel klein en teer

Een plantje moet groeien
Elke dag een beetje meer
Dan komt er een bloemetje
Nog heel klein en teer

Onze liefde zal groeien
Elke dag een beetje meer
Ik wil jou zeker niet kwijt
We gaan niet te snel
We hebben alle tijd

Bron: gedachten en gedichten.nl

Leden Cliëntenraden Winterswijk

per september 2024

Leden cliëntenraad De Berkhof

- De heer C.G. Oteman
Cliënt woonzorgcentrum
- De heer B. Beernink
Cliënt woonzorgcentrum
- Mevr. T. Beernink
Cliënt woonzorgcentrum
- Mevr. W. te Lindert
Cliënt woonzorgcentrum
- Mevr. A. Sengers
Cliënt woonzorgcentrum
- De heer I. Rauwerdink
Familie cliënt woning 40
- Vacatures

Leden cliëntenraad De Pelkwijk

- Mevr. P. ten Damme
Familie cliënt
- Mevr. T. Vaags
Cliënt woonzorgcentrum
- Vacatures

Leden cliëntenraad Pronswaide/ Groepswonen Meddo

- De heer H. te Brummelstroete, CCR-lid
Familie cliënt woning 4
- De heer G. ten Hietbrink
Familie cliënt groepswonen Meddo
- Mevr. P. ten Damme
Contactpersoon
- Vacatures

Leden cliëntenraad Vredense Hof

- Mevr. I. Beijers- HOLDERS
Contactpersoon
- Mevr. L. Idink-Beijers
Contactpersoon
- Mevr. L. Ubbink-Wiggers
Contactpersoon woning B
- Mevr. M. Klein Langenhorst
Contactpersoon
- De heer A. van Westhreenen, CCR-lid
Familie cliënt woning C
- De heer A. van Dam
Cliënt
- Mevr. M. Boogert-de Vries
Familie cliënt

Leden cliëntenraad Thuiszorg Marga Klompé

- Mevr. M.J. Dibbets-Jansen
Winterswijk
- Mevr. S. de Booij
Winterswijk
- De heer W.R. Broeke
Lochem
- Mevr. E. Venderbosch
Lochem
- De heer J. Walvoort
Winterswijk
- Mevr. K. Bisseling
Aalten
- Regio Aalten
Vacature

Bureau Ondersteuning Cliëntenraden
Ziekenhuisstraat 14
7141 AN Groenlo
tel: 0544-474100 / 06-22418579
email: secr.clientenraden@szmk.nl

Nieuwe bestuurder Peter Meulenberg stelt zich voor

Het is voor mij een grote eer om deel uit te mogen maken van deze warme en betrokken organisatie. Ik ben Peter Meulenberg, geboren en getogen in Zuid-Limburg, een streek die eigenlijk best lijkt op de Achterhoek. Bourgondisch, zonder kapesones, met een eigen dialect, vriendelijke mensen en met veel dorpen met lokale tradities. Ik kom uit een arbeidersgezin met vijf kinderen, weet wat aanpakken is en ik voel me thuis in een landelijke omgeving. Ik woon in Elst (Gld.) samen met mijn vrouw Laury, onze dochter Lieke en zoon Daan. Adoptiehond Mila en boerderijkat Oscar maken ons gezinnetje compleet.

Mijn motivatie om in de ouderenzorg te werken, komt voort uit ervaringen in mijn eigen omgeving. Bij mijn moeder en schoonmoeder ervaar ik steeds vaker hoe klein de wereld kan worden als je ouder wordt, de zorg toeneemt en je steeds meer afhankelijk wordt van anderen. Welke invloed dit kan hebben op het plezier in het leven. Hoe fijn is het dan, dat er een organisatie is als Marga Klompé waar medewerkers zich elke dag weer inzetten het beste uit elk moment te halen. Zodat het leven betekenisvol blijft ongeacht de uitdagingen die het ouder worden met zich meebrengt.

Prettig ouder worden

We worden gelukkig steeds ouder, dat is fijn, maar dat betekent ook dat we meer last krijgen van allerlei kwaaltjes die het noodzakelijk maken om wat extra hulp te krijgen. Daar hebben we natuurlijk zorgmedewerkers voor nodig en dat is een grote uitdaging. Het wordt steeds lastiger om in onze regio mensen te vinden die in de zorg willen of blijven werken. Dit vraagt dat we slimme dingen met elkaar moeten verzinnen om ervoor te zorgen dat we toch goede ondersteuning en zorg kunnen blijven bieden. Ik kijk er naar uit om de komende jaren samen met al mijn nieuwe collega's deze puzzelstukjes in elkaar te zetten, zodat ouder worden in de Achterhoek prettig blijft.

Achterhoek op de fiets verkend

Om de regio beter te leren kennen, ben ik afgelopen maand op de fiets gestapt en heb ik een weekend doorgebracht in de prachtige Achterhoek. Deze ervaring bracht me ook een beetje terug naar mijn jeugd, toen ik opgroeide in de heuvels van Limburg.

De rust, de vriendelijkheid van de mensen en de fijne sfeer hier deden me goed. Tijdens deze fietstochten heb ik al een eerste indruk kunnen krijgen van een aantal locaties in de regio. De komende weken zal ik alle plekken bezoeken om nader kennis te maken en te horen wat u waardeert en wilt behouden, maar ook om te ontdekken welke wensen er zijn voor verbeteringen. Samen gaan we ervoor zorgen dat we met trots kunnen blijven zeggen dat Marga Klompé een plek is waar we goed oud kunnen worden.

Zorg voorop stellen

Wat u als bewoners en naasten van mij kunt verwachten als bestuurder is, dat ik mij met al mijn ervaringen, elke dag ga inzetten om het dagelijkse leven van cliënten, maar ook het werk van onze collega's aangenamer te maken. Dat ik toegankelijk ben, mij niet verschuil achter de regeltjes, maar de zorg vooropstel. Dat ik op zoek ga naar partners in de Achterhoek om samen mee op te trekken. Dat we oog hebben voor de enorme betrokkenheid en de waarde die mantelzorgers toevoegen en hen daarin goed ondersteunen. En tot slot dat ik met al mijn ervaringen de collega's bij Marga Klompé in hun kracht zal zetten. Zodat zij zich verder ontwikkelen en met plezier, ziel en zaligheid hun werk kunnen doen en daarmee voor de ouderen in de Achterhoek elke dag weer het verschil gaan maken.

Met het vertrek van Marcel Duvigneau zijn er natuurlijk grote schoenen om te vullen, maar ik zal mijn uiterste best doen om daar samen met Erwin Bomers een waardig vervolg aan te geven.

Laote wi-j d'r met mekare veur gaon. Ik heb d'r zin an!

Of in het Limburgs:

Laote veer same de oetdaging aangaon. Ich hub d'r zin in!

Met hartelijke groet en tot snel,
Peter Meulenberg
bestuurder Marga Klompé

Karina Fremmer start als nieuwe Ondersteuner Cliëntenraden

Goed nieuws, op 1 september start Karina Fremmer als Ondersteuner Cliëntenraden bij Marga Klompé. Door het vertrek van Pauline Ophuis was een vacature ontstaan, die met de komst van Karina weer is ingevuld. In haar sollicitatiebrief schreef Karina: "Soms maakt je hart een sprongetje". Dat gebeurde bij haar toen zij de vacature voor ondersteuner las.

In de sollicitatiegesprekken bleek het enthousiasme wederzijds. Karina zal samen met Monique Fokkert vanuit het Bureau Ondersteuning Cliëntenraden (BOC) de cliëntenraden van Marga Klompé ondersteunen in hun werk. Zij stelt zich hieronder graag aan jullie voor en ziet uit naar een persoonlijke kennismaking met de cliëntenraden. Wij wensen haar veel plezier en succes in haar werk als ondersteuner cliëntenraden!

André van Westhreenen, voorzitter centrale cliëntenraad Marga Klompé
Marcel Duvigneau, bestuurder Marga Klompé

Hallo cliëntenraadsleden en toekomstige collega's,

Per september mag ik aan de slag als ondersteuner cliëntenraden bij jullie mooie organisatie. Via deze weg mag ik mezelf vast voorstellen. Ik ben Karina, 42 jaar en moeder van Isa en Lynn. Aalten is ons thuis, waar ik zelf ook geboren en getogen ben.

De afgelopen 19 jaar heb ik binnen verschillende organisaties mensen met een verstandelijke beperking, direct en indirect, ondersteund. Een stuk mogen meelopen in het leven van een ander heb ik altijd als een voorrecht ervaren.

Ruimte geven en de voorwaarden scheppen zodat medezeggenschap tot zijn recht komt, was een rode draad in mijn werk. Dit draagt namelijk bij aan dat een huis een thuis kan zijn.

De afgelopen twee jaar ben ik werkzaam geweest als managementassistent bij een zorginstelling. Daar heb ik op een andere wijze mogen bijdragen aan zorg. Het is een mooi vervolg om binnen Marga Klompé als ondersteuner cliëntenraden aan de slag te gaan en op deze wijze een bijdrage te kunnen leveren aan de kwaliteit van zorg.

Ik kijk ernaar uit om in september te starten met Monique op het BOC. Een mooie uitdaging waarin ik de cliënten, hun familie en verwanten en mijn nieuwe collega's graag leer kennen! Ik wens iedereen nog een fijne zomer en tot ziens!

*Hartelijke groet,
Karina Fremmer*

Marga Klompé
voor het beste van elk moment

Monique Fokkert

Ook ik zal me even voorstellen.

Ik ben Monique Fokkert, 49 jaar oud, getrouwd met Hendry en samen hebben we twee kinderen die inmiddels allebei niet meer thuis wonen. Wij wonen, samen met onze drie Duitse Herders in Winterswijk.

Per 5 februari 2024 ben ik gestart als secretariaal medewerkster op het Bureau Ondersteuning Cliëntenraden, kortweg BOC als opvolgster van Ini Oonk.

Voordat ik bij Marga Klompé kwam, was ik werkzaam als verzorgende IG bij een andere zorgaanbieder, maar helaas kon ik dit werk niet meer doen.

Gelukkig zag ik een hele leuke vacature als secretariaal medewerkster BOC bij Marga Klompé, waar ik met veel enthousiasme op gesolliciteerd heb. Inmiddels ben ik al een half jaar aan het werk en heb ik helemaal mijn draai gevonden.

Mochten er vragen zijn over bijvoorbeeld het deelnemen aan een cliëntenraad dan kan er contact opgenomen met het BOC via mail secr.clientenraden@szmk.nl of telefonisch via 06-22418579

Onderweg

Onderweg naar school, werk,
vrienden, samen of alleen,
Jong en oud op de fiets,
scootmobiel of in de tram.
Tijdens spits of wanneer
het rustig is,
altijd een middel van
vervoer nodig.
Vreemden of bekenden zien.
In beweging ergens naartoe.
Misschien met een doel,
misschien zomaar,
Altijd onderweg.

Landen in Europa

T N Y E S N R E U G J S Q A R
 Y O E S F H R O Z W E D E N G
 E O E B U C L C T L L J I I M
 I R W I L T E K R O A T I E D
 V W L M G X I W G X F R T F Y
 R E N Z R L N S X D W Q V K J
 E G F A R O E O L N E L O P J
 S E W B Y C V B I A W W N D E
 K N N C D B O B G L M N F Q R
 S V R W J K L Y E N T K A G S
 S D T E L J S J H I M Q R U E
 I T A L I E C I F F F A D T Y
 D N A L T E L W R T I X L L X
 Y U K E I N A B L A J D K T Z
 Y K D N A L S T I U D J P N A

Albanië	Guernsey	Letland	Servië
België	Italië	Malta	Slovenië
Duitsland	Jersey	Noorwegen	Zweden
Finland	Kroatië	Polen	

Vrijheid vs. verbondenheid

Op het moment dat ik dit schrijf zijn de Olympische Spelen volop gaande en probeer ik de hoogtepunten en Nederlandse successen te volgen. Niet omdat ik nu zo'n enorme sport liefhebber ben maar wel omdat ik het prachtig vind om te zien hoe de sporters geweldige prestaties neerzetten. Als er een Nederlander een medaille haalt, dan voel ik toch een zekere vorm van vaderlandse trotsheid en verbondenheid.

Eerder deze zomer hebben we natuurlijk ook al het EK voetbal gehad. Hoe verder Nederland kwam hoe meer ik mij op de wedstrijden kon verheugen. Dat terwijl ik zelf zo'n kijker ben die pas in de herhaling het doelpunt ziet vallen. Waarom keek ik er dan toch zo naar uit? Daar heb ik een tijdje over na zitten te denken. Antwoord hierop valt te vinden in de verbondenheid die ik ervaarde, niet alleen met het Nederlands elftal maar ook met de mensen om me heen. Elke wedstrijd keken we met elkaar samen in de buurt en steeds kwamen er meer mensen bij. Ook vrienden van vrienden sloten aan, mensen die ik soms niet eens kende. Dat vond ik zelf heel mooi aan het kijken van het EK dat het zo'n verbindende factor kan hebben.

Moraal van dit verhaal zit hem voor mij erin dat we dus als mensen vaak een verbindende factor nodig hebben om dichterbij elkaar te komen en dat dit soms tot hele mooie ontmoetingen kan leiden. Dat zie ik ook vaak binnen Marga Klompé. Twee schaakliefhebbers die elkaar weten te vinden terwijl ze op verschillende afdelingen wonen of collega's die kookrecepten uitwisselen. Het zijn vaak de kleine ontmoetingen die als zo betekenisvol worden ervaren.

Toch is dit onderlinge contact niet altijd vanzelfsprekend. Die verbindende factor tussen mensen laat zich niet altijd direct vinden, soms moet hier ook actief naar gezocht worden. Dat valt nog niet mee, in de gehele maatschappij lijkt de mens steeds individueler te worden. Vrijheid is een groot goed. Echter heeft de mens van nature ook behoefte aan verbinding. De mens wil vrij zijn en tegelijkertijd ergens bij horen. Als kind en puber beginnen we met vrijheid vs. verbondenheid te experimenteren en dit zullen we ons hele leven blijven doen. Onder het motto we zijn nooit te oud om te leren, nodig ik je uit om hier eens over na te denken. Hoe geef jij in het dagelijkse leven invulling aan vrijheid en verbondenheid?

Ik hoop en wens je toe dat we met het najaar op de stoep steeds opnieuw vanuit vrijheid besluiten om ook de verbinding naar een ander te blijven zoeken. Een simpele groet of klein gebaar kan soms al zo betekenisvol zijn. Dat er altijd iemand mag zijn die jou blijft zien of dat jezelf diegene mag zijn ongeacht of je nu samen voetbal kijkt, recepten uitwisselt of gaat schaken.

Een hartelijke groet mede namens mijn vakgroep geestelijke verzorging,

Michelle Hobelman

**Marga
Klompé**
voor het beste van elk moment